

DE ST.-HERMESBEIAARD

Langs een wenteltrap beklimmen we de zingende toren van de St.-Hermeskerk. Na 128 treden bereiken we de beiaardruimte waarin 49 klokken hangen, die samen 12.211 kg wegen. Toren en beiaard zijn eigendom van de Stad Ronse.

Boven ons hoofd hangen 4 grote luidklokken die een religieuze functie hebben. Ze kunnen afzonderlijk, per koppel, per drie of per vier geluid worden, naargelang het gaat om het aankondigen van een gewone mis, om een overlijden en de begrafenis van een parochiaan, om een doopplechtigheid, een huwelijk of om de hoogmis op zon- en hoogdagen. Luidklokken worden gewijd tijdens een plechtigheid waarin de priester of soms de bisschop aan de klok de stem geeft van Gods heraut. Daardoor wordt de klok vereenzelvigd met een mens; ze wordt gedoopt, met wijwater beprenteld, zij krijgt het wereldwijde woord, naar de vier windstreken, door zalving met de Heilige Chrismaolie, zij wordt bewierookt ten teken van de onsterfelijkheid door het geloof in het hiernamaals. Luidklokken krijgen ook een eigenaam: zo heten de luidklokken van St.-Hermes: - HERMES, MARIA, SALVATOR en PAOLA. Zij hebben ook een peter en een meter. Meestal prijken die namen op de mantel van de klok. De luidklokken zijn de vier zwaarste van de beiaard. Zij wegen respectievelijk:

Paola 2355 kg Salvator 1807 kg Maria 1250 kg Hermes 905 kg.

Samen met de 45 andere, maken zij deel uit van het beiaardinstrument. Sinds 1440 is het momenteel de vierde beiaard in de St.-Hermestoren. Herhaaldelijk werden de vorige klokken verwijderd of vernield: door de Beeldenstormers en gedurende de Franse Revolutie om de luidklokken als symbolen van de R.K. Kerk het zwijgen op te leggen; door vreemde legers van Hollanders en tijdens de Duitse bezettingen om met het brons van de klokken kanonnen te gieten, munitie te vervaardigen en muntstukken te slaan. De huidige M. Michiels beiaard, waarvoor 37 nieuwe klokken gegoten werden tussen 1925 en 1929 werd plechtig ingehuldigd in 1930. Hij bezat toen 41 klokken: een Van Den Gheyn anno 1815 (Hermes), een Van Aerschodt anno 1852 (Maria), de Salvator anno

1852 eveneens en van Van Aerschodt en vermoedelijk een Barbara klokje van Druot anno 1817 dat spoorloos verdween. De overige 37 klokken werden gegoten te Doornik bij M. Michiels Jr. In 1994 werd de beiaard gerestaureerd en uitgebreid en heeft nu 49 klokken. Negen nieuwe klokken werden gegoten door Koninklijke Eisbouts uit Asten, Nederland, ter aanvulling of ter vervanging van de bestaande klokkenreeks. De bekendste is de Koningin Paolaklok.

Dit is de klokkenstoel van de Michielsbeiaard van Sint-Hermes. We zien een deel van de statieve klokken, aan eiken balken opgehangen om resonantie in de ijzeren klokkenstoel te voorkomen.

De klepels in de klokken bewegen bij het manueel bespelen van de beiaard. De hamers aan de buitenzijde van de klok treden in werking tijdens het *automatisch spel*, wat om het kwartier te horen is. Dit verschijnsel dat typisch is voor de nederlanden noemen we de *wekking*, de *voorslag* of de *rammel*.

De huidige speeltafel van de Sint-Hermesbeiaard dateert van 1994 en is gebouwd volgens de geldende Europese standaardnorm.

* De speeltafel is gesigineerd: C.O.M. staat voor *Clock-o-Matic*, de firma uit Holsbeek die van 1994 tot 1995 het instrument gerestaureerd heeft.

* '*Musica artium suprema est*' betekent zoveel als '*Muziek is een verheven kunst*', een slagzin die op een hoogte van 125 treden een bijkomende, meerbepaald letterlijke dimensie krijgt!